

Božija volja i mi u njoj

Hrišćanin se mnogo puta u raznim situacijama kada nije siguran šta da uradi ili ne uradi zapita: „Šta je Božija volja?“. I u većini slučajeva uradi po svojoj volji pripisujući toj odluci atribut da mora da je baš to bila Božija volja. U koliko bi se kasnije ispostavilo da je ta odluka bila pogrešna, hrišćanin počinje da sumnja. Ovo je jedan od glavnih problema u hrišćanstvu, ali ne mislim generalno na hrišćanstvo kao denominaciju ili pripadnost religiji već mislim na ljude koji zaista žele svim srcem da služe Bogu i kojima je Biblija osnovni princip života.

Kako dakle razrešiti tu dilemu, kako da znamo da ono što radimo jeste ili nije po Božijoj volji. Kako bi ako jeste, imali još veću snagu i odstranili duh sumnje, a ako nije da možemo odmah da prekinemo sa time. Za novorođenog hrišćanina najvažnija relacija prema Bogu nije delo, već poslušnost Hristu koja se manifestuje kroz dela. A temelj te poslušnosti je usaglašavanje našeg života sa Božijom voljom. To bukvalno znači da za novorođenog hrišćanina ne postoje nikakva pisana pravila, jer on živi po Duhu. Jer nekada delo koje čini, samo po sebi može biti plemenito i dobro, a da u isto vreme nije po Božijoj volji. A sve što se ne čini po Božijoj volji je neposlušnost.

Apostol Pavle kaže da hrišćanin treba da čini samo ono za šta je 100% siguran da tako treba.

***„Sve što se ne čini iz uverenja, greh je“.* (RIMLJANIMA 14:23)**

Na osnovu Pavlove izjave možemo da vidimo da se greh takođe definiše i kao stanje u kome stvorenje donosi odluke mimo tj. nezavisno od svog Stvoritelja. To je ono što smo maločas rekli, možda se neko delo u našim očima čini dobro, (na primer hoću da delim ljudima literaturu religijskog sadržaja na ulici), iako delo samo po sebi je dobro i plemenito to možda

nije po Božijoj volji, možda Bog u ovom trenutku želi da samo sedim kući. Čudno zar ne, da čudno ali to je život po Duhu, ne razumom već Duhom se ostvaruje relacija prema Bogu.

Verovatno se pitate, pa kako ja to mogu da znam, e sada ćemo razgovarati o tome, zašto je važno živeti po Božijoj volji i kako ja mogu da znam šta je danas za mene Njegova volja.

Bog je stvorio bića sa slobodnom voljom da žive po njegovoj volji! Kada je Adam u Edenu slobodnom voljom (slobodom izbora) odlučio svesno da deluje protiv, tj. suprotno od Božije volje on je time sebe postavio za svog gospodara. Bog je bio isteran iz Adamovog srca. On više nije bio car tj. gospodar Adamovog života niti gospodar planete Zemlje. Adam je dobio novog gospodara svog srca, to je bio greh, i Zemlja je dobila novog gospodara – sotonu.

Da bi smo temeljno i adekvatno razumeli princip razumevanja Božije volje moramo razumeti i Njegov plan spasenja, tj. šta je On na globalnom planu učinio za čoveka i šta želi da uradi sa njime. Posle pada u greh Bog nije imao problem da oprostí čoveku, praštati možemo i mi, Njemu bi to bio lak poduhvat, ali time se ne bi rešio problem. U međuvremenu nešto se dogodilo sa Adamovim srcem i on više nije bio ista osoba, Adam se duhom i umom razdvojio od Boga, od tog trenutka Adamova volja i Božija volja više nisu bile u jedinstvu (posredstvom Božijeg Duha koji je pribivao u Adamu), Adamova volja je počela da se iskvaruje i sve više razlikuje od Božije volje. Bog sada ima problem kako da ponovo osvoji čovekovo srce koje ga je odbacilo. Plan spasenja bi morao da podrazumeva okolnost pod kojom bi čovek ponovo dobio novu šansu da se vrati Bogu tj. da ga ponovo izabere za svog gospodara i na taj način dovede svoju volju u sklad sa Božijom. Što znači da planom spasenja čovek dobija šansu da promeni gospodara svoje volje. A Božija volja za razliku od naše je dobra, sveta i pravedna.

„A Gospodnji sluga ne sme da se svađa, nego treba da bude blag prema svima, sposoban da poučava, da se obuzdava kad trpi zlo,

da s blagošću poučava one koji su buntovni, ne bi li im Bog dao pokajanje da spoznaju istinu i da se urazume i izvuku iz Đavolove zamke, u koju ih je on žive uhvatio da vrše njegovu volju.“ (2. TIMOTEJU 2:24-26)

1. BOG PRVO MORA DA UPOZNA ČOVEKA SA NJEGOVOM STANJEM.
2. DA MU POMOGNE DA IZAĐE IZ TOG STANJA.
3. DA MU DA SLOBODU OD GREHA.

Ovu mogućnost čovek nije imao pre krsta, greh je bio gospodar njegovog života i on je mogao samo da disciplinuje taj život, a da su pobude, motivi, emocije ostale nepromenjene – gospodar zvani greh je i dalje tu za vratom. Zato se to zove ropstvo grehu, čovek je doslovno rob, zato što je greh njegov gospodar. Zato je čoveku bio potreban Spasitelj, uloga Spasitelja nije samo da nam da večni život, ne, ne Spasitelj prvo mora da mi da slobodu, mora da me odveže (spase) od lanaca ropstva i postane moj gospodar. Da, moramo imati nekog gospodara, čovek je zato i pao u greh jer je želeo slobodu od Boga, a to za posledicu ima smrt, jer sloboda od Boga znači „sloboda“ od života. Dakle, nezavisnost u Svemiru ne postoji, pitanje je samo kome ti želiš da služiš!

„Zar ne znate da ako se nekome dajete u ropstvo i obavezujete na poslušnost, robovi ste onoga koga slušate – bilo greha, koji vodi u smrt, bilo poslušnosti, koja vodi u pravednost?“ (RIMLJANIMA 6:16)

„Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara, jer ili će jednog mrzeti, a drugog voleti, ili će jednom biti privržen, a drugog prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.“ (LUKA 16:13)

Jedini način da čovek bude sposoban da promeni gospodara svoje volje je da primi novi život. Stari život koji je nasleđen od Adama već ima svog gospodara, i to se ne može promeniti. Sada čovek jedino može da primi novi život koji u sebi kao na početku već ima Boga za svog gospodara. To vam je isto kao

kada neko pogrešno skrene na auto-put koji ide u pogrešnom pravcu, jednostavno taj put vodi tuda i tu nema promene, još zamislite da taj auto-put nema izlaza, ti moraš da voziš u tom pravcu iako znaš da ne želiš tamo da ideš, da se zaustaviš ne možeš, pregaziće te auto iza tebe, da staneš sa strane ne možeš, nije dozvoljeno zadržavanje, da izađeš, nemaš kud. Eto to je naše realno stanje, mi se vozimo autoputom koji vodi u smrt.

Ali, sada verom prihvatamo da je za nas Isus Hrist izgradio izlaz sa tog puta, kad god poželimo možemo se isključiti, iako tabla „EXIT“ nigde ne stoji, ona se gleda duhovnim očima, kao u filmu „Indiana Jones“. Isus Hrist je otac novog čovečanstva (Isaija 9:6), On je jedini koji sada može kroz svetog Duha da nas poveže sa Bogom. Život koji dobijamo od Hrista je doslovno Njegov život koji je formiran na zemlji. Zašto je to za nas važno? Važno je jer je to jedini način da ponovo duhovno i umno dođemo u jedinstvo sa Bogom.

Isus je u svakoj prilici i situaciji uvek stavljao Očevu volju ispred svoje.

„Tada sam rekao: ‘Evo, došao sam – u svitku knjige pisano je o meni – da vršim tvoju volju, Bože.’” (JEVREJIMA 10:7)

„Jer nisam sišao s neba da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me je poslao.“ (JOVAN 6:38)

„Ja ne mogu ništa da učinim sam od sebe – kako čujem onako sudim. Moj sud je pravedan, jer ne vršim svoju volju, nego volju onoga koji me je poslao.“ (JOVAN 5:30)

„Moja je hrana da vršim volju onoga koji me je poslao i da dovršim njegovo delo.“ (JOVAN 4:34)

„Potom ode malo dalje, pade ničice pa poče da se moli govoreći: „Oče moj, ako je moguće, neka me mimoide ova čaša. Ali, neka ne bude moja volja, nego tvoja.“ (MATEJ 26:39)

Kao što nam stihovi govore, Isus je došao da živi život po Božijoj volji, to je Njegova misija, i ako na zemlji u uslovima greha uspe da skova takav jedan život, Bog će tada moći da taj život dodeli i drugoj deci koja su pala u greh, i to besplatno kao dar. U Božijem carstvu sve mora da bude realno, pa čak i novi život mora da bude realan, a da bi bio realan on mora da se odživi. Hristov život je pobednički život, i taj život sada kada je iskovan i formiran On mi ga prenosi i daje mi posredstvom Očevog Duha. Međutim ne mogu ja da živim Hristov život, jer ja ne znam da ga živim, a i Hrist ne može da živi moj život zato što je moj život nakaradan. Jedino šta može, Hrist može i treba da živi svoj život kroz mene. Pa tako hrišćanin nema niti može da ima bilo kakve planove, već svoj život treba da prepusti da ga Bog vodi.

„Slušajte sad, vi koji govorite: „Danas ili sutra otići ćemo u taj grad pa ćemo tamo provesti godinu dana, trgovaćemo i zaradićemo”, a ne znate kakav će vam život sutra biti. Jer ste izmaglica koja se nakratko pojavi, a zatim nestaje. Umesto toga, trebalo bi da kažete: „Ako bude Gospodnja volja, živećemo i učinićemo ovo ili ono.” (JAKOVLJEVA 4:13-15)

Božija volja ne treba da bude prisutna samo prilikom neke odluke, odabira ili neočekivane situacije. Božija volja treba da bude utopljena u srce hrišćanina, jer ona nije pravilo ponašanja ili reagovanja, već je to njegov život.

„Sluge, slušajte svoje zemaljske gospodare, sa strahom i poštovanjem, iskrenog srca, kao što slušate Hrista – ne samo kad vas neko gleda, kao oni koji ugađaju ljudima, nego kao Hristove sluge, vršeći Božju volju celom dušom. Služite dragovoljno – kao Gospodu, a ne kao ljudima.” (EFESCIMA 6:5-7)

Dakle kako se služi Bogu, dragovoljno, celom dušom, bez obzira da li me neko gleda ili ne, ja služim Bogu iskrenog srca zato što je to sada moja (Hristova) priroda koja me pokreće iznutra. Bog ima samo jednu volju (plan, želju) za nas, a to je da živimo po Njegovoj volji

„A on je rekao: ‘Bog naših praočeva izabrao te je da upoznaš njegovu volju i da vidiš Pravednika i čuješ glas iz njegovih usta’ (DELA 22:14)

Ovako je u aposolsku službu bio pozvan Pavle, mislim da je ovo obrazac pozivanja svakog čoveka u Božije carstvo. Dakle Bog nas poziva da upoznamo Njegovu volju i to na taj način što prvo moramo da primimo Hristov život i da živimo vođeni Njegovim glasom – vođeni Duhom. Na ovaj način Bog osposobljava svoj narod da bude sposoban za život na nebu. U tom životu ne postoji pisani zakon, već će svi živeti skladno kroz dobrovoljnu poslušnost i usaglašenost sa Božijom voljom, koja će svima biti kao deo njihove volje, tj. doćiće do stapanja Božije volje sa našom voljom, i to je taj savršeni princip jedinstva, da Bog svima bude sve kao što je bilo na samom početku pre pada u greh. U Božije carstvo ulaze samo oni koji žive po Njegovoj volji.

„A svet prolazi i njegova žudnja, ali onaj ko vrši Božju volju ostaje dovek.“ (1. JOVANOVA 2:17)

„Jer vam je potrebna istrajnost, da biste, kad izvršite Božju volju, primili ono što je obećano.“ (JEVREJIMA 10:36)

„Neće svaki koji mi govori: ‘Gospode, Gospode’, ući u Carstvo nebesko, nego onaj koji izvršava volju moga Oca, koji je na nebesima.“ (MATEJ 7:21)

„Jer, ko god izvršava volju moga Oca, koji je na nebesima, taj je moj brat, i sestra, i majka.“ (MATEJ 12:50)

Na osnovu toga veoma je lako zaključiti da u Božije carstvo ne mogu ući oni koji nisu spremni da vrše Božiju volju. Zašto, zato što nije došlo do stapanja sa Božjim životom koji je dat kroz Isusa Hrista. Pa takvi ljudi neće biti bezbedni stanovnici neba.

„Šta mislite o ovome: Imao čovek dva sina. Priđe prvom pa mu reče: ‘Sine, idi danas da radiš u vinogradu.’ A ovaj mu

odgovori: 'Neću.' Ali, posle se predomisli pa ode. Onda otac priđe drugom sinu pa mu reče to isto, a ovaj odgovori: 'Hoću, gospodaru', ali ne ode. Koji je od ove dvojice izvršio očevu volju?" A oni rekoše: „Onaj prvi.” „Istinu vam kažem”, reče Isus, „poreznici i bludnice pre vas ulaze u Božije carstvo.“ (MATEJ 21:28-31)

„Tada će onaj sluga koji je razumeo volju svog gospodara, ali se nije pripremio niti je učinio po njegovoj volji, dobiti mnogo udaraca. A onaj koji nije razumeo, pa je uradio nešto što zaslužuje udarce, dobiće ih malo. Od svakoga kome je mnogo dato, mnogo će se i tražiti. Kome je mnogo povereno, od njega će se više tražiti.“ (LUKA 12:47-48)

Bog treba da bude naš gospodar čak i onda kada nas Njegova volja vodi u neprijatnost!

„Jer je bolje da stradate zato što činite dobro, ako je to Božja volja, nego zato što činite zlo.“ (1. PETROVA 3:17)

Božija volja se prima zajedno sa Hristovim životom, ona je sastavni deo života koji dobijamo novorođenjem. Mi samo treba da naučimo da živimo taj život, živeći taj život mi ustvari živimo Očevu (Božiju) volju. Ili preciznije rečeno mi treba da prepustimo Hrstu da živi u nama i tada ćemo biti sigurni da smo u savršenoj relaciji i po Božijoj volji.

„Za sve zahvaljujte. Jer je to za vas Božja volja u Hristu Isusu.“ (1. SOLUNJANIMA 5:18)

„Jer ste umrli, i vaš je život sakriven s Hristom u Bogu.“ (KOLOŠANIMA 3:3)

„Ako neko želi da vrši njegovu volju, on će znati da li je to učenje od Boga ili ja govorim sam od sebe.“ (JOVAN 7:17)

„A Bog mira, koji je izveo iz mrtvih našeg Gospoda Isusa, velikog pastira ovaca, u krvi trajnog saveza, neka vas opremi svakim dobrom da vršite njegovu volju i neka preko Isusa

Hrista čini u nama ono što mu je ugodno. Njemu neka je slava u vekove vekova. Amin. (JEVREJIMA 13:20-21)

Stihovi nam kazuju:

- Božija volja je u Hristu Isusu
- Moj život je u Hristu
- Bog preko Hrista čini svoju volju u nama

Na osnovu toga važno je zaključiti da:

- Čovek ne može Bogu biti po volji bez Hrista
- Bog ne može ostvariti svoju volju u čoveku bez Hrista (posredstvom Hristove krvi – života)

Za plan spasenja potrebne su nam obe ličnosti, i Otac i Sin. Sin ima ono što nama treba a to je život po Očevoj volji, a Otac ima silu da nam taj život prenese. Nakon što je hrišćanin primio novi život (novorođenje) njemu ostaje samo jedno, a to je da „umre“, tj. da prihvati smrt starog života. Ta smrt se ogleda u svakodnevnom odricanju od svoje volje (ideja, pobuda, motiva, emocija, planova...) i potčinjavanje Njegovoj volji. Dok stari gospodar (moje „ja“) ne bude mrtav, novi neće moći da u potpunosti preuzme vlast tj. srce čoveka! Ovo je jedino što Bog želi, On neće naša dela, On samo hoće naše srce! Kao što mladić teži da zadobije srce devojke tako i Bog teži da zadobije naše srce. Kada srce bude osvojeno kao posledica toga dolaziće i dela, ali ona će sada biti produkt ljubavog odnosa i promenjene prirode a ne lepog ponašanja.

„I ne dajte da vas i dalje oblikuje ovo doba, nego se preobrazite obnavljanjem svog uma, da utvrdite šta je Božja volja – šta je dobro, ugodno i savršeno.“ (RIMLJANIMA 12:2)

Nakon primanja Hristovog života za koji znamo da je jedini po Božijoj volji hrišćanin treba da kroz svakodnevno upiranje pogleda u Hrista zaboravi na sebe i da mu se kroz misli, emocije, molitve, čitanje Pisma menjaju navike i karakter koji će iz dana u dan početi sve više da odražavaju Hristolikost. Ovaj proces dolaziće spontano i iznutra, taj proces se naziva

obnovljenje uma i traje celog života.

„Zato dobro pazite kako živite – ne kao nemudri, nego kao mudri. Dobro koristite vreme koje imate, jer su dani zli. Zato ne budite više nerazumni, nego se trudite da razumete šta je Gospodnja volja.“ (EFESCIMA 5:15-17)

Kada nam Biblija kaže „trudite se“ to ne znači „svojom silom se borite“, jer već u sledećem stihu Apostol Pavle kaže „ispunjavajte se Duhom“, odnosno obnavljajte svoj um gledajući, razgovarajući i misleći o Hristu. Jer rekli smo, Hristov život je samo po sebi i jedini po Božijoj volji. I On nam ga daje na dar. Tada se može reći da je sam Hristos zapravo naš novi život.

„Kada se pokaže Hristos, naš život, tada ćete se i vi s njim pokazati u slavi.“ (KOLOŠANIMA 3:4)

Božij volja se ne razmatra, ona se živi, a taj život je Hristov pobednički život!

Sada se možemo vratiti na početak teksta i objasniti kako to treba da izgleda u praktičnom životu. Dakle sve što činim ili ne činim treba da bude po Božijoj volji. Hrišćanin koji čita Bibliju, veruje u Isusa ali o najvažnijim pitanjima u svom životu (kada će da se ženi, sa kime će da se ženi, koji posao da radi, koji auto da vozi, u kom gradu da živi itd.) ne pita Isusa već sam odlučuje zove se hrišćanin u pobuni. Koliko god grubo zvučalo tako je. Dakle kada imam neku nedoumicu, ili trebam da donesem neku važnu odluku trebam da izađem pred Isusa i iznesem mu stvar. U koliko u Duhu budem ohrabren i dobijem uverenje da to trebam da učinim to je zeleno svetlo od Boga i treba to da učinim, ali u koliko nemam podsticaj ili pak loš osećaj u Duhu (ovde se ne misli na emocije) to je znak da to nije po Božijoj volji. Na ovaj način čovek održava putem savesti savršenu relaciju sa Bogom, pa u koliko je mlad u veri i nije naučio da sluša Duha i desi se da pogreši Bog to ne gleda kao pobunu već kao rast u Hristu. Ovaj odnos „život po

Duhu“ se gradi na individualnom nivou i taj odnos se usavršava i gradi čitavog života.

„Ovo je moj ljubljени Sin, koji je po mojoj volji! Njega slušajte!” (MATEJ 17:5)